

I VLÍDNÉ SLOVO MÁ LÉČIVOU MOC...

Psychiatra, cestovatele, dramatika, básníka a prozaika MUDr. Jana Cimického, CSc. (*1948) není třeba obšírně představovat. Jakožto autor je znám ze stránek knih a časopisů, coby lékař, glosátor a popularizátor medicíny i z televizních obrazovek a mnoha rozhlasových relací. Na prahu nového roku jsme jej v útulném prostředí ordinace v Centru duševní pohody Modrá Laguna v Praze – Ruzyni požádali o rozhovor, a to na téma blízké nám všem – možnosti a roviny spolupráce lékaře s lékárníkem a farmaceutickým asistentem.

Pane doktore, co pro Vás osobně představuje farmacie?

Když se podíváme do historie, vidíme, že na malém městě se intelektuálové sdružovali a do jejich středu patřil místní doktor, lékárník, pan řídící a pan farář... Mělo to vždy svou logiku, kantor vzdělával, farář zastával roli dnešního psychoterapeuta, vyslechl a dal úkol v podobě „rozhřešení“, lékař se staral o tělo a lékárník přidal magii léku. Atmosféra lékárny s tmavými sklenicemi, lékárníckými váhami a specifickou vůní vzbuzovala respekt. Připomínala možná i trochu alchymistickou dílnu... Bylo to v době, kdy lidé k sobě měli blízko a tihle intelektuálové byli vážení a uznávaní rádci, přinášeli jistotu bezpečí. Dnes je společnost více atomizována a komunikace je složitější a odtaziťjší. Je to nesporně škoda.

Je pro Vás jako lékaře farmaceut (rovnocenným) partnerem?

Přirozeně, řekl bych dokonce nezbytným partnerem. Medicína je týmová práce a stejně jako si nelze představit třeba úspěšnou terapii bez dobrých sester, nelze vyloučit ze hry lékárníka. Moudrý a schopný farmaceut může lékaři k léčbě přispět svým pohledem na situaci a korigovat třeba chybné a ustálené schéma. Mám-li být konkrétní, informace provizora z ústavní lékárny byly vždy pro lékaře přínosné a inspirativní. Lékárník přinášel praktické postřehy, které se nikde v letáčcích či bulletiních nevyčtou.

Jak byste charakterizoval možnosti spolupráce lékárníka a psychiatra? Jsou dnešní pacienti jiní, než řekneme před 20 – 30 lety?

Spolupráce je nezbytná. Dnes ji někdy nahrazují dealeri jednotlivých farmaceutických firem, ale jejich pohled je vždy úzce spojen s jejich zaměstnavatelem, takže objektivní srovnávání je nejisté. I profil pacientů se vyvíjí, rozhodně dnes na psychiatrii vidáme více stresem vyvolaných poruch, narůstají panické ataky, úzkosti a deprese.

Potkal jste během své praxe farmaceuta, na něhož vzpomínáte?

Rád vzpomínám na lékárníky z naší ústavní lékárny, když jsem pracoval v psychiatrické léčebně v Bohnicích (v letech 1972 – 1996, naposledy jako primář rehabilitačního a resocializačního oddělení), ať to byl magistr Drásta, doktor Kareš či magistr Pomykacz. Všichni se snažili povýšit ústavní lékárnu na místo, kde se vedla účelná farmakoterapie a dařilo se to. I v dobách, kdy se některé léky musely těžko shánět, byli připraveni ze všech sil pomoci a zajistit všechno potřebné, zaslouží si za to ještě dnes veliký dík.

Máte v Praze nebo jiném městě (možná i mimo Českou republiku) lékárnu, do které chodíte rád? A proč?

Mám rád lékárnu mého kamaráda Dr. Kunčického či manželů Hesslerových. Nejzajímavější lékárnu jsem ovšem zažil v Číně! Je součástí lékařské fakulty v provincii Sečuán a je zaměřena na klasickou fytoterapii – voní v ní neuvěřitelná směsice bylin, ale dostanete tam i nejsoučasnější světová farmaka.

Co byste na prahu nového roku popřál našim čtenářům, tj. lékárníkům a farmaceutickým asistentům?

Co popřát? Inu, aby lidem vždy léky jen pomáhaly a vracely jim zdraví, aby si jich považovali, neplýtvali jimi a aby lékárníci a farmaceutičtí asistenti měli vždy pocit, že mohou přispět k tomu, aby lidé byli šťastní na této planetě i ve třetím tisíciletí.

Za rozhovor děkuje Robert Jirásek, Edukafarm